

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Csp/62/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117205910
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6117205910.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Benčovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: T. K., N.. XX. XX. XXXX, C. A. C. XXXX/XX, XXX XX A. A., doručovacia adresa: KoHa pro s. r. o., Zvolenská cesta 63/B, 974 05 Banská Bystrica, štátny občan SR, o zaplatenie sumy 958,61 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti žaloby žalobcu o zaplatenie sumy vo výške 38,52 Eur (náklady na vymáhanie pohľadávky) s prislúchajúcim ročným úrokom z omeškania zastavuje.

Súd konanie v časti žaloby žalobcu o zaplatenie sumy vo výške 428,- Eur s prislúchajúcim ročným úrokom z omeškania zastavuje.

Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietá.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania od žalobcu.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu cestou právneho zástupcu žalobou došlou dňa 15. 03. 2017 žiadal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 958,61 Eur s príslušenstvom titulom zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 08. 08. 2012. Zároveň žiadal priznať aj trovy konania, všetko na účet žalobcu do troch dní od právoplatnosti súdneho rozhodnutia.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril. Uviedol, že za obdobie od januára 2017 do mája 2017 doplatil ešte sumu 535,- Eur. Menovaný bol vypočítaný na pojednávaní, na ktorom potvrdil, že v určitom období prestal platiť mesačné splátky, ale potom opäť pokračoval v ich v platení. Nie je pravdou, že naposledy zaplatil splátku vo výške 107,- Eur v mesiaci máji 2017. Keď ich platil pravidelne, tieto platil zo svojho účtu na základe trvalého príkazu. Na pojednávaní si žalovaný pozrel do svojho mobilu - do výpisu z účtu a zistil, že v predmetnej veci uhradil ďalšie dve mesačné splátky po 107,- Eur, a to v mesiaci 06/2017 a 07/2017. Teda má za to, že už preplatil žalovanú sumu a nemá žiadny dlh. Výšku celkových nákladov spotrebiteľa považuje za úžeru a za neprimeranú sumu.

3. Žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu, so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „právny predchodca žalobcu ako pôvodný žalobca“) dňa 08. 08. 2012 zmluvu o pôžičke č. 7112030. Na jej základe pôvodný žalobca poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 7485,- Eur vrátane celkových nákladov, z tohto pôžičku vo výške 4000,- Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť v 60 mesačných splátkach po 124,75 Eur. Doposiaľ

uhradil sumu 4955,76 Eur. Listom zo dňa 26. 03. 2014 - predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok v lehote do 06. 05. 2014 (deň uloženia zásielky 31. 03. 2014 adresovanej na adresu jeho trvalého pobytu), tohto upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade v stanovenej lehote nedošlo, žalobca dňa 19. 05. 2014 úver zosplatnil. Doposiaľ žalovaný dlžné splátky neuhradil. Žalobca pôvodne žaloval sumu vo výške 958,61 Eur, vychádzajúc z tohto výpočtu: istina 5875,85 Eur (súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu plus suma po zosplatnení) plus náklady v súvislosti s vymáhaním pohľadávky 38,52 Eur (ust. § 121 ods. 3 OZ) mínus zaplatené úhrady žalovaným 4955,76 Eur.

4. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok s prílohou č. 3 vyplýva, že pôvodný žalobca postúpil dňa 30. 12. 2016 pohľadávku žalovaného zo zmluvy o pôžičke, a preto súd uznesením č. k. 15Csp/62/2017 zo dňa 16. 08. 2017 pripustil zmenu subjektu na strane pôvodného žalobcu tak, že namiesto neho vstúpil do konania žalobca - Intrum Justitia Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

5. Podaním zo dňa 07. 02. 2018 žalobca oznámil, že predmetná úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. Odkázal na aktuálny právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016, v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. c/a Klára Bíróová. Uviedol, že žalobná pohľadávka predstavuje čo do právneho dôvodu a výšky nezaplatenú časť úveru v dôsledku predčasnej splatnosti, čomu nasvedčuje kompletná platobná história počas trvania tohto úverového vzťahu. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach, počnúc prvou splátkou splatnou dňa 20. 09. 2012. Z dôvodu neplnenia platobných povinností pôvodný žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na jednorazové zaplatenie dlžného zostatku. Teda žalovaná pohľadávka pozostáva z dlžnej istiny 920,09 Eur (celková dlžná suma úveru ku dňu predčasného ukončenia úverového vzťahu vrátane nesplatených úverových splátok, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť v zmysle zmluvných podmienok úverovej zmluvy) a nákladov na vymáhanie pohľadávky - zmluvných poplatkov v sume 38,52 Eur (účtovaných v zmysle VOP úverovej zmluvy). Zároveň žalobca oznámil, že berie žalobu späť v časti čo do zaplatenia sumy 38,52 Eur s príslušenstvom, a to titulom zmluvných poplatkov, ako aj v časti čo do zaplatenia sumy 428,- Eur s príslušenstvom, t.j. s prislúchajúcim ročným úrokom z omeškania z dôvodu úhrady žalovaného (4 krát po 107,- Eur za dobu od 20. 02. 2017 do 19. 05. 2017). Navrhol v tejto časti konanie zastaviť a vrátiť nespotrebovaný krátený súdny poplatok. Keďže záväzok zo strany žalovaného nebol do dnešného dňa splnený, preto po úprave petitu trval vo zvyšku na žalobe a žiadal žalovaného zaviazat' na zaplatenie sumy istiny vo výške 492,09 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 492,09 Eur od 20. 05. 2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne z jednotlivých čiastkových súm v dôsledku ich dodatočnej úhrady za dobu od 20. 02. 2017 do 19. 05. 2017 (presne konkretizovanej výšky týchto čiastkových súm vrátane zákonného úroku z omeškania v poslednom podaní právneho zástupcu žalobcu zo dňa 07. 02. 2018), a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti súdneho rozhodnutia (predmet sporu).

6. Súd vo veci pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčasť písomne ospravedlnil, a za účasti žalovaného. Menovaný uviedol, že za obdobie od januára 2017 do mája 2017 doplatil ešte sumu 535,- Eur. Nie je pravdou, že naposledy zaplatil splátku vo výške 107,- Eur v mesiaci máji 2017. Na pojednávaní si žalovaný pozrel do svojho mobilu - do výpisu z účtu a zistil, že v predmetnej veci uhradil ďalšie dve mesačné splátky po 107,- Eur, a to v mesiacoch 06/2017 a 07/2017. Teda má za to, že už preplatil žalovanú sumu a nemá žiadny dlh. Výšku celkových nákladov spotrebiteľa považuje za úžeru a za neprímeranú sumu (bod 2. odôvodnenia tohto rozsudku). Ďalej súd uvádza, že dokazovanie listinami ich čítaním, čítaním ich časti alebo oznámením ich obsahu podľa § 204 CSP nevykonal, nakoľko odpisy listín, prípadne ich fotokópie (ktoré tvorili prílohu žaloby žalobcu) boli žalovanému doručené spolu so žalobou, ku ktorej sa vyjadril. Žalobca k podanej žalobe pripojil tieto listinné dôkazy: zmluva o poskytnutí pôžičky evidenčné č. 7112030 zo dňa 08. 08. 2012, všeobecné obchodné podmienky, predžalobná upomienka spolu s vykázanou doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru ku dňu 19. 05. 2014, prehľad splátok a úhrad k tejto zmluve. Podľa § 181 ods. 2 CSP súd na pojednávaní poukázal na rozporné tvrdenia sporových strán ohľadom žalovanej sumy po čiastočnom späťvzatí žaloby, a to s poukazom na obsah žaloby v spojení s podaním žalobcu zo dňa 07. 02. 2018 a na výsluch žalovaného na pojednávaní. Následne zistil tento skutkový stav:

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

12. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

18. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

19. Z právneho hľadiska posúdil súd uzavretú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase jej uzatvárania, lebo išlo o poskytnutie peňažných prostriedkov pôvodným žalobcom ako veriteľom (predmetom jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov) žalovaným ako spotrebiteľovi - fyzickej osobe (podľa zmluvy nekonal v rámci zamestnania, povolania alebo podnikania).

20. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že na základe vopred konkretizovanej zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 08. 08. 2012 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému finančné prostriedky (pôžičku) vo výške 4000,- Eur za nasledovných podmienok: celkové náklady spotrebiteľa 3485,- Eur, celková suma pôžičky 7485,- Eur, výška mesačnej splátky 124,75 Eur, počet mesačných splátok 60, RPMN 32 %, priemerná hodnota RPMN 32 %, termín konečnej splatnosti 08/2017. Táto pôžička bola poskytnutá žalovanému podľa zmluvy v hotovosti s poistením schopnosti splácať splátky. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný nesplácal pôžičku riadne a včas, a to formou 60 pravidelných mesačných splátok splatných ku 20. dňu v mesiaci podľa VOP, počnúc prvou splátkou splatnou dňa 20. 09. 2012. Celkovo sa žalovaný zaviazal zaplatiť sumu 7485,- Eur, pričom do podania žaloby žalobcom na tunajší súd žalovaný uhradil na úverovej pohľadávke sumu 4955,76 Eur, čo žalobca preukazuje predloženým prehľadom splátok a úhrad. Z dôvodu neplnenia platobných povinností právny predchodca

žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na jednorazové zaplatenie dlžného zostatku v lehote do 06. 05. 2014. Listom zo dňa 26. 03. 2014 - predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok v lehote do 06. 05. 2014 (neprevzal v odbernej lehote), tohto upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade v stanovenej lehote nedošlo, žalobca dňa úver zosplatnil dňa 19. 05. 2014, o čom bol žalovaný informovaný. V dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby do otvorenia prvého pojednávania, žalobca po úprave petitu trval vo zvyšku na žalobe a žiadal žalovaného zaviazat' na zaplatenie sumy istiny vo výške 492,09 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 492,09 Eur od 20. 05. 2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne z jednotlivých čiastkových súm v dôsledku ich dodatočnej úhrady za dobu od 20. 02. 2017 do 19. 05. 2017 (presne konkretizovanej výšky týchto čiastkových súm vrátane zákonného úroku z omeškania za ohraničené obdobie (od splatnosti splátok po ich úhradu) v poslednom podaní právneho zástupcu žalobcu zo dňa 07. 02. 2018), a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti súdneho rozhodnutia (predmet sporu). Okrem uvedeného súd konštatuje, že bola preukázaná aktívna legitimácia žalobcu v spore oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 20. 06. 2014 zaslaným žalovanému poštou toho istého dňa.

21. Preskúmaním okresný súd zistil, že došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí pôžičky, ktorá podľa názoru súdu neobsahuje úplne náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, a to výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Vychádzajúc z VOP okresný súd má za to, že ak sa mal úver splatiť v splátkach podľa splátkového kalendára, tento by musel byť podľa zákona neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy, keďže táto zmluva neobsahovala tento údaj ohľadom splátok. Obsahovala iba údaj o počte splátok a ich výšku, čo je nepostačujúce. Teda splátkový kalendár, resp. dohoda o splátkach sa nestala súčasťou zmluvy o pôžičke, táto skutočnosť má za následok s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdného dvora Európskej únie sp. zn. C 42/2015 zo dňa 09. 11. 2016 vo veci Home Credit Slovakia, a. s., v ktorom Súdný dvor Európskej únie k prejudiciálnej otázke vnútroštátneho súdu Slovenskej republiky k výkladu čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice č. 2008/48/ES zo dňa 23. 04. 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, a to na prejudiciálnu otázku, či je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátum týchto splátok, a či zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny odpovedal, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať tak, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) tejto smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, všeobecná záväznosť súdov únie je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva únie, napr. aj tým, že vydal súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora (Köbler C-224/01, 30. 09. 2003). V nadväznosti na uvedené okresný súd poznamenáva, že určenie počtu a termínov splátok nezodpovedá výkladu čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ Súdnym dvorom Európskej únie. Žalovaný ako spotrebiteľ by musel zložitým spôsobom samotným výkladom ustanovení predmetnej zmluvy a zákona sám si určiť termíny splatnosti splátok úveru. Tieto termíny majú z hľadiska dojednaní strán v zmluve o spotrebiteľskom úvere podstatný význam z dôvodu, že veriteľ je podľa zmluvy oprávneným žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy v prípade, že tento si neplní svoj dlh riadne a včas. Podľa názoru súdu podmienky tejto zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splatnosti splátok spotrebiteľovi, a to s prihliadnutím na dĺžku doby od uzavretia zmluvy 08. 08. 2012 do doby dojednaného termínu konečnej splatnosti 08/2017. Pokiaľ by žalobca bol iného názoru, že absencia splátkového kalendára ohľadom splátok nie je dôvodom na vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatkov, okresný súd opäť poukazuje na tú skutočnosť, že dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti

žalobcom poskytnutého spotrebiteľského úveru nebolo, že jednotlivé splátky úveru neboli rozčlenené na čiastky, ktoré z každej splátky pripadajú na istinu, úroky a iné poplatky, ale predovšetkým zistenie, že splátky v súvisiacej zmluve o úvere vôbec uvedené nie sú, čo je nepostačujúce. Teda splátkový kalendár, resp. dohoda o splátkach sa nestala súčasťou zmluvy o pôžičke.

22. Okresný súd následne pristúpil k skúmaniu Zmluvy z hľadiska obsahu zmluvnej náležitosti - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z.). Všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. majú byť v spotrebiteľskej zmluve vyjadrené jasne a zrozumiteľne tak, aby mohol spotrebiteľ pri podpise zmluvy takéto náležitosti bez ťažkostí a bez nutnosti ich odvodzovania od iných údajov a príloh identifikovať. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť určený jednoznačným spôsobom umožňujúcim spotrebiteľovi s istotou identifikovať dátum, dokedy zmluva trvá. Zákonodarcia tým kladie dôraz na ochranu spotrebiteľa, ktorému musí byť zo znenia v zmluve zrejmé, kedy presne nastane posledný deň splatnosti úveru. Ďalej súd konštatuje, že je výslovne v nesúlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, ak žalobca predložil žalovanému ako spotrebiteľovi zmluvu, ktorej náležitosti nie sú na prvý pohľad zrejmé a konkrétne. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase poskytnutia zmluvy. Zo znenia Zmluvy nie je zrejmý presný dátum určujúci konečnú splatnosť úveru. Podľa názoru tunajšieho súdu spotrebiteľ - žalovaný nemohol ľahko odvodiť presný dátum konečnej splatnosti zo znenia Všeobecných obchodných podmienok (ďalej aj „VOP“). Ani z obsahu VOP nie je možné s určitosťou označiť konkrétny dátum konečnej splatnosti. Konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru by sa dal ľahko odvodiť zo Zmluvy s kombináciou s VOP (08/2017) za predpokladu, pokiaľ by tento údaj žalobca uviedol priamo v Zmluve tak, aby bol zrejmý žalovanej strane už pred jej podpisom. Zároveň okresný súd dáva do pozornosti veľkosť písma použitého právnym predchodcom žalobcu tak v Zmluve (odsek, v ktorom žalovaný vyhlasuje, že sa oboznámil s VOP), ako aj vo VOP. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Súdna prax ustálila, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku možno považovať aj spôsob formálneho vyjadrenia konkrétneho zmluvného dojednania; t.z., že neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je aj uvedenie textu zmluvy alebo jej časti, vrátane všeobecných obchodných podmienok drobným nečitateľným písmom. Odkaz na VOP je takou zásadnou a dôležitou informáciou, že mal byť uvedený zvýrazneným písmom, aby spotrebiteľa upozornil na nevyhnutnosť preštudovania Zmluvy v celom jej rozsahu (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Cdo 320/2013). Preto súd považoval úver medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom aj z dôvodu absencie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň poznamenáva s poukazom na prílohu vyhlášky Ministerstva financií č. 620/2007 Z.z. - časť 2C formulára, že tento právny predpis bol zrušený zákonom č. 129/2010 Z.z. účinným v čase uzavretia Zmluvy so žalovaným, preto bolo povinnosťou žalobcu vyhotoviť Zmluvu o úvere v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z.

23. S poukazom na predchádzajúce body 21., 22. odôvodnenia tohto rozsudku potom okresný súd dospel k záveru, že ak zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť - neúplný údaj uvedený v § 9 ods. 2 písm. k), ako aj náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného osobitného zákona. Potom v konkrétnom prípade žalobcovi neprináleží nárok ani na vrátenie poskytnutej istiny úveru (4 000,- Eur) zníženej o doterajšiu úhradu zo strany žalovaného, keďže túto menovaný už preplatil. Podľa prehľadu splátok a úhrad i tvrdenia žalobcu žalovaný už zaplatil sumu 4 955,76 Eur plus dodatočne uhradil ďalšiu sumu 428,- Eur, teda sumu 5 383,76 Eur, t.j. vyššiu sumu oproti poskytnutej istiny úveru 4 000,- Eur. Na pojednávaní žalovaný uviedol, že uhradil ďalšie dve splátky po 107,- Eur v mesiacoch 06/2017, 07/2017. Preto súd vo zvyšku žalobu zamietol (čo do sumy 492,09 Eur vychádzajúc z tohto výpočtu: po úprave žalovaná suma bola 492,09 Eur (v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby do otvorenia prvého pojednávania), žalobcovi nebola súdom priznaná žiadna suma, istina pôžičky bola 4 000,- Eur mínus žalovaný uhradil minimálne podľa tvrdenia a preukázania žalobcom 5 383,76 Eur, teda uhradil vyššiu sumu oproti poskytnutej istiny úveru 4 000,- Eur. Preto na základe takto zisteného skutkového stavu nebol dôvod na priznanie žiadnej sumy zo žalobného nároku s príslušenstvom v prospech žalobcu (tretí výrok tohto rozsudku).

24. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol prvým a druhým výrokom tak, že konanie v časti žaloby žalobcu čo do zaplata sumy 38,52 Eur s prislúchajúcim ročným úrokom z omeškania a zaplata sumy 428,- Eur s prislúchajúcim ročným úrokom z omeškania zastavil (§ 145 ods. 2 CSP). Tretím výrokom rozsudku

rozhodol tak, že vo zvyšku žalobu žalobcu zamietá, a to z dôvodov vopred popísaných (body 21., 22., 23. odôvodnenia tohto rozsudku).

25. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V spore bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, ktorému žiadne trovy konania nevznikli (0 Eur). Preto okresný súd vyslovil štvrtým výrokom rozsudku, že žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania od žalobcu. V dôsledku uvedeného neprichádza do úvahy postup podľa § 262 ods. 2 CSP, teda po právoplatnosti tohto rozsudku nebude rozhodovať o výške náhrady trov žalovaného, ktorému žiadne trovy nevznikli, vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

26. Po právoplatnosti tohto rozsudku, ktorým sa toto konanie končí, súd posúdi žiadosť žalobcu o vrátení časti kráteného súdneho poplatku, a to v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom do otvorenia prvého pojednávania (§ 145 ods. 2 CSP), čomu nasvedčuje prvý a druhý výrok rozsudku vo veci samej (súd konanie v časti žaloby o zaplatenie sumy vo výške 38,52 Eur s prislúchajúcim ročným úrokom z omeškania zastavil aj konanie v časti žaloby o zaplatenie sumy istiny vo výške 428,- Eur s prislúchajúcim ročným úrokom z omeškania zastavil).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie vo vyhotovení dvojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne na Okresný súd Banská Bystrica. Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.